

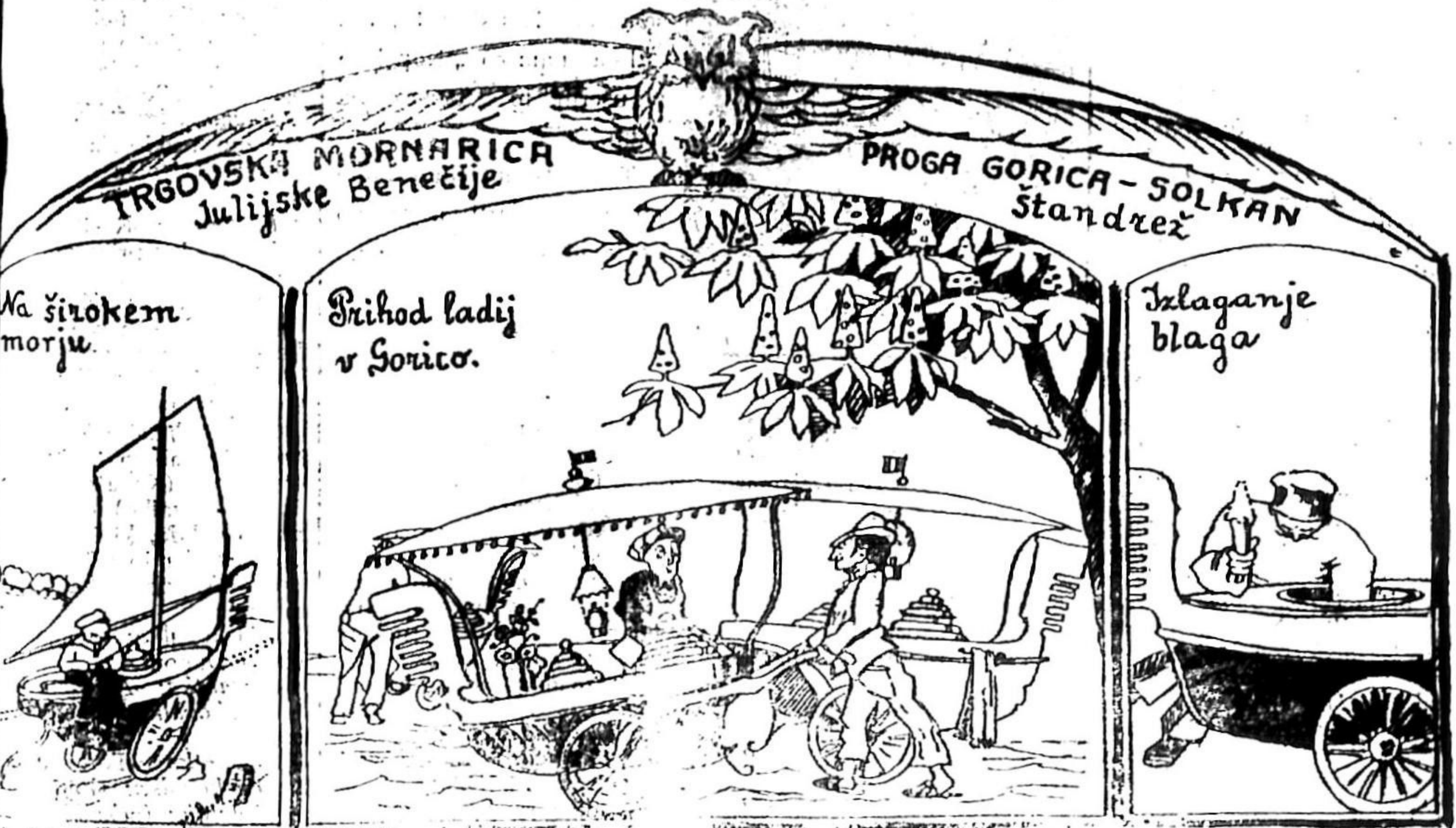

ČUJTE NA FRANCI.

V vsak četrtak. — Uredništvo in upravnitvo v Gorici, Via C. Pavetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdejalca in odgov. urednik FRANCE BEVK
oglasom: 1 milim. visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—
Celoletna naročnina L. 1.— Za inozemstvo L. 22.50.

Št. IV. GORICA, četrtek dne 21. maja 1925. Št. 21.

U se špeglaj, grešna duša...

pet pomlad je v deželi,
cvetje nam žari,
raj že smo se pótiti,
da žeja nas mori.

A za žejo nič ni boljše,
kot je mrzel sladoled;
prišle barké so v deželo,
in prinesle nam ga spel.

Pa ndj kdo se pritožuje,
da nazaj gre ves razvoj,
tega še pri nas ni bilo,
je prometa, da je joj!

Pravijo, da se sezida
pet sto ulic novih zdaj,
da se stegnemo do Vidna
in predmestje bo Tomaj.

Vsem ki imate svojce **NA FRANCOSKEM.**
Izšel je že francosko-slovenski slovar. (V kratkem izide slovensko-francoski del.) — Pošljite ga znancem, prijateljem
sorodnikom v Francijo. — Dobite ga v Narodni knjigarni v Gorici.

Gorica, 21. maja.

Čuk na palci je bil pretečen ni teden poklican na kvesturo in ozmerjan, nato je bil povabljen na sodišče, obsojen in o-bešen — pardon — obsojen na sto lir globe. Kaj pa je storil?

Menite da zato, ker je približno pred dvema leti in osmi mi mesec prinesel na prvi strani sliko, ki predstavlja zaljubljene pare ob vogalih in talove ki lezejo v hišo? Ne! Menite, da zato, ker je pod tisto sliko naredil pesem, ki na dolgo opeva pomen te slike? Ne! Menite da zato, ker je laški humoristični list »Fioretto« prinesel isto sliko? Ne!

Pač pa zato, ker je Čuk na palci vzveseljen nad lepim petjem, ki se roizvajajo razna mednarodna pivska društva, nekega jutra v prvi jezi zonet priobčil dotično sliko (ker ni imel druge pri rokah) in se je razhudil nad pijanci.

Čuk na palci se je s tem nehoté in nevedé silno pregrešil. Gospodje so vzeli v roke bukve, ki se imenujejo kazenski zakonik, pokazali so s prstom na veliko številko in dejali: Čuka moramo pa štrafati.

Čuk na palci je bil sicer do danes zelo lojalen in takih stvari še srečati ni mara, kaj šele povohati. Kakor hitro je izvedel, da je postal zločinec, je bil pripravljen na vsako žrtev. Nesel je dotični kljše slovesno na kvesturo, kjer so ga obsodili v večno pogubljenje. Izjavil je tudi, da tatov nikoli videl ni, da je kljše star od Adama sem in da če so pijanci tega nihče ni kriv, da so, niti oblasti niti oštirji: so le nedolžne žrtve svoje poklica Skratka. Čuk na palci je bil pripravljen slovesno izjaviti, da so bile polnočne sinfonie Bethovnové, ki človeka ne morejo vzbuditi, pač pa usnavati, res lene, ne pa grdo pelje pijancev.

Toda po toči ne pomaga zvoniti. Pravica je ostra in nima usmiljenja z razbojniki. Niti tega se ni ustrašila, da se osmeši, če bo sodila Čuka na palci. Soditi ga je hotela in odpreti še tisto oko, ki jo ima zavezano.

Čuk pa pozna pravico, za zelo počasno romarico. Zato

je nič hudega sluteč poletel v Jugoslavijo pogledat, kaj se tam godi. Hop! pa mu pošljejo sodno vabilo že drugi dan: V nondeljek 18. maja pred sodnijo.

Čuk nima doma radiotelefo-na zato ni mogel vedeti, da ga mila domovina nujno rabi. Dejali so sicer, da je Čuk na palci zbežal. Kako bi bil zbežal, ko pa ni vedel, da imajo gospodje za res, in da bi se dalo bežati.

Ko je Čuk na palci prišel domov, je videl da je obsojen, 500 lir kazni. Veliki razbojnik je imel dobrega, sicer od sodišča določenega govornika dr. Vlncija. Sicer bi se lahko zgodilo, da bi Čuk na palci sedel; sedi pa tako nerad, da je joj!

Tako, da boste vedeli, če se kdaj zgodi, da izide Čuk na palci z nočno posodo, plahto in ušmi. Za zdaj bo šel sicer

iskat pravice na višje sodišče v Trst in upa, da jo tudi dobi.

Vam pa čitatelji, samo to: Prvič smete kako reč povedati: drugič tudi, tretjič pa ne. Če poveste tretjič — kot v mlinu — boste kaznovani, kot je bil kaznovan.

Čuk na palci.

SREČEN ZAKON.

Ona: »Povej mi vendar, dragi mož, kaj je Tvojemu prijatelju Hrastu, ki je naju včeraj obiskal, da izgleda kot da je preživel sedem hudih egiptovskih let?«

On: »Ei, to je žalostna povest! Pred tremi leti se je zaljubil v lepo, mlado gospodično...«

Ona: »Mhm, ona ga ni hotela?«

On: »Baš narobe: oženil se je z njo.«

V Posredovalnici.

Francoski George Delamare.

Poslovenila: Rosandra.
(Prizorček.)

OSEBE:

Ravnateljica posredovalnice, dama z naočniki.

Posetnica preprosta dama, nekako v zadregi.

Elegantka, oblastna oseba.

Ravnateljica sedi pri pisalni mizi in prebira register. Potrkalo je:

Ravnateljica: »Prosto, vstopite!« (Obiskovalka vstopi in sramežljivo obstoji pri vratih.)

Obiskovalka: »Je pač tu posredovalnica za službe?«

Ravnateljica: »Da tu, — vi želite?«

Obiskovalka: »Prihajam glede službe za sobarico.«

Ravnateljica: »Dobro, pridite bližje, — zaprite vrata, da ne bo prenila.«

Zagonetna ženska

je brez dvoma Urša Plut. Edina, ki v Gorici še ni slišala pijancev po noči in še ni odprla ust proti njim.

Ima namreč »štopelce« v ušerih in »taško« na ustih.

To naravno čudo bodo po njeni smrti nagočeno postavili v goriški muzej.

Obiskovalka, ravnateljica nadaljuje, ne da bi ji ponudila stol: »Torej vi pravite glede mesta sobarice?«

Obiskovalka: »Da, to bi me jako veselilo.«

Ravnateljica, opazuje njeno zadrego: »Ei, ei, ne trepetajte vendar tako, — Tako nekam bojazliiva se mi zdite.«

Obiskovalka: »Kaj hočete, — mene že res dela nervozno. Že toliko časa iščem.«

Ravnateljica: »Manika vam rač vstrajnosti. Dandanes, ako se nima ravno preveč zahteve.«

Obiskovalka: »Ali pripravljene smo k vsaki pooustitvi, k vsaki koncesiji.«

Ravnateljica: »Mi, — kdo vendar — mi?«

Obiskovalka: »Da, jaz in moi soprog.«

Ravnateljica: »Kaj — ali ste poročena? No, seveda, to pa ni ravno pripravno!«

Obiskovalka: »Ali moj soprog je, kar se da dober in jeten.«

Ravnateljica: »To — vse kor navadno mal in siten držek, upam, da vsaj nim otrok.«

Iskajoča: »Ah da, dečka na deklico.«

Ravnateljica: »Za boga, daj pač razumem, da vam težko dobiti. — Ali jaz hočem potruditi za vas, — va riložnost bo za vas, — mati z družino, to — nekaj žavnega.«

Obiskovalka: »Prav ljubljivi ste, gospa.«

Ravnateljica: (Tu, vidite resna posredovalnica jaz dim — isarno že od leta — takrat so bili drugi časi bilo je prav prijetno delati)

Obiskovalka: »Da, lili se pi časi!«

Ravnateljica: »Posebno gospodarie, delodajalce. Ah, da, da ne pozabim, — ste službe pač vajeni?«

Obiskovalka: »Ah, da, pa«

Ravnateljica: »Dobro, — že prav.«

Potrkalo je zopet n. dur Vstopi elegantka z nek

oblastnim ponašanjem:

Elegantka z nekako uk

valnim, ošabnim glasom: J

ber dan. — tu je posred

nica, kaj ne?«

Ravnateljica lje vsi sta vslužno prikorala, in slad

pozdravila: »Da, milostija da.«

Elegantka: »Recite mi spica. — Jaz prihajam da

vpisete.«

Ravnateljica: »Z veselje

gospica. Prosim sedite —

kako službo se gre?«

Elegantka je sedla: »Za

sto sobarice.«

Ravnateljica: »Ah, gosti

prostite, ali vi imate pa

srečo. — (Kazajoč na sto

čo obiskovalko) evo, tu

ravno nekdo, ki išče.«

Elegantka jo ošine s po

dom: »Ah, ah, — kako se

nuiete?«

Obiskovalka: »Dupont

gospa Dupont.«

Elegantka: »Ali ste dova

Obiskovalka: »Ne, gospi

še ne.«

Elegantka: »Torej ločena

Obiskovalka: »Niti to.«

Elegantka (nekako ozlor

ljena): »Družim pa ne ljub

Ravnateljica proti obisk

valki: »No, saj sem vam p

vila.«

Elegantka: »Tam ni kon

večernoga dela. Sedaj se

sedaj tja, v gledišče, v ko

cert, — da se vrača domov

vsaki uri.«

Obiskovalka: »Ah, zveč

pa moj soprog dela —

imamo tudi dva o-
 elegantka: »Ha, jo bo pa cel
 or. Ali vsaj upam, da
 to vaše zahteve tudi zmer-
 Obiskovalka: »Ne mislim,
 bi bile težkoče od moje
 Elegantka: »To se zmeraj
 Ali videli bomo takoj.
 Začnimo od kraja: plača?«
 Obiskovalka: »Navadno se
 e tisto frankov.«
 Elegantka skoro nebrizno:
 aj to. — Sicer pa ni denar,
 zadeva, ki mi da pomislek,
 strmi je, da se me prime-
 pa spoštuje. — Seveda,
 neteljah so ne dela?«
 Obiskovalka poroženo: »Moj
 ali....«
 Elegantka kategorično: »In
 ni ne ob sobotih popoldne.«
 Obiskovalka nekako začu-
 no: »Ah, vendar....«
 Elegantka bolj strogo in
 ro: »Pri vsakem obedu ste
 mo vina!«
 Obiskovalka kot oncmela:
 ravnaprav, jaz....«
 Elegantka: »V torek večer
 ste da grem na ples.«
 Obiskovalka: »Ali...«
 Elegantka: »V petek večer
 isto da grem v kinemato-
 le.«
 Obiskovalka: »Vi vendar...«
 Elegantka: »Po zimi na jug,
 Riviero.«
 Obiskovalka: »To pa je.«
 Elegantka: »Poleti pa mor-
 e kopeli in letovišče.«
 Obiskovalka: »Dovolite ven-
 r.«
 Elegantka: »Soba se mora
 zimi greti.«
 Obiskovalka: »Če hočete,
 «
 Elegantka: »Kuhane gove-
 ve koli.«
 Obiskovalka: »No pa ven-
 r.«
 Elegantka: »In slednjič do-

voljenje, posluževati se doma-
 čega telefona.«
 Ravnateljica, ki je z vneto
 sledila temu naštevanju proti
 obiskovalki: »Ali to je vendar
 nekaj izrednega, krasnega, i-
 menitnega.... Ali draga
 moja, sprejmite vendar, — ta-
 koj z odprtimi rokami, — pa
 zahvalite se gospici.«
 Obiskovalka: »Le hip....
 jaz....«
 Ravnateljica: »Kar nič ne,
 jaz nočem biti kriva, da bi iz-

gubili tako imenitno prilož-
 nost«. Proti elegantki: »Do-
 bro torej, milostljiva gospica,
 vi lahko računate na njo, —
 kateri dan želite, da prične s
 službo?«
 Elegantka: »Meni je vseeno,
 glavno je, če ona sploh sprej-
 me?«
 Ravnateljica: »Ali to se niti
 ne govori, ona sprejme iz ce-
 lega srca.«
 Obiskovalka: »Ali madame,
 jaz vam moram žal povedati,

da ne razpolagam s telefonom.
 Pozimi ostanem doma, ne
 grem na Riviero in poleti ne
 poznam letovišča.«
 Ravnateljica ne razume:
 »Kaj... kako?«
 Elegantka: »No, tedaj pa jaz
 ne služim!«
 Ravnateljica: »Ne služim...
 Kaj pač hočete reči s tem?«
 Obiskovalka, čisto mirno:
 »No, bodele že razumeli. So-
 barica« to je le-ta gospodič-
 na! in pokaže nanjo.
 Ravnateljica: »To bi bila...
 pač ne....«
 Obiskovalka: »In ona go-
 spodinja ki išče sobarice, to
 sem jaz!«
 Ravnateljica vsa iz sebe:
 »Vi... ne, to ni mogoče!«
 Elegantka ponosno ravna-
 teljici: »Jaz se le vprašam, ka-
 ko ste pač zamogli dvomiti.
 Ej za posredovalko pa nimam
 dovolj bistratega pogleda.
 Klanjam se....«
 Odide ošabno skozi vrata.
 Obiskovalka ravnateljici:
 »Od vaše strani je to pomanj-
 kljivost, ki ne opogumi nobe-
 nega. — Jaz bom rajše kje
 drugje iskala sobarico. — Po-
 zdravljam!«
 Ravnateljica je ponižana, sa-
 ma s seboj: »Pri moji veri, —
 zdi se mi, da imajo prav... ni-
 sem več na svojem mestu, —
 ne grem z duhom časa na-
 prej.«

Čuk na palci dementira..

Čuk na palci
 dementira
 vse dni s sovo
 se prepira.
 da bi videl
 kdaj pijance,
 ne dolince,
 ne gorjance,
 ki bi pili
 pollej vpili
 pesmi znane
 in budili
 vse meščane.
 Čuk na palci
 zagotavlja
 in slovesno
 vam izjavlja:
 Ni z očmi

nikoli slišal,
 ni z ušesi
 nikdar videl,
 da bi tulil
 kdo kot bes.
 Pač pa dnevi —
 to je sodba —
 tu pa tam se
 sliši godba.
 Ali to —
 ušes ne draži
 in zato zdaj:
 Čuk, ne laži!
 Ne obračaj
 dan za noč,
 spij po dnevi:
 Lahko noč!

NA SEMNJU.
 Meščan kupuje konja na
 semnju. Že se je pobotal za
 ceno in je hotel kmetu izročiti
 dogovorjeni znesek, vendar
 poraša še prej: »Ali mi mo-
 rete jamčiti, da se žival ne
 plaši?« — »Bodite brez skrbi,
 gospod! Konj je stal celo zimo
 sam v hlevu, kjer je ponoči
 popolnoma temno, pa se ni
 plašil.«

skarki škrat
 nagajá rad.
 V nekem listu smo čitali te
 Vipavski vodoljubi so
 teklo nedeljo v veseli dru-
 sprožili misel...« To nam
 v resnici nekaj čisto nove-
 Anti se ni osnovalo dru-
 vipavskih vodoljubov?!«
 da bi tako društvo pa kar ob-
 delah moglo biti veselo,
 in neče nikakor v glavo,
 likor poznamo naše dobre
 pavo, niso bili nikoli na-
 išen vodoljubi, zlasti ob-
 delah ne. Pa tudi vsak po-
 en človek privošči tem prid-
 in ludem božjo kapljico, ki
 te, ete in rodi na onih sli-
 vitih, orisojnih domačih
 čih. Pes je sicer mnogo po-
 njih VODOPIVCEV po

naši lepi vipavski dolini, pa ti
 se le slučajno pišejo tako. Iz
 zanesljivih virov vemo, da bo-
 do ti Vodopivci še potem ob-
 nedoljah rajši pili vino, ko jih
 bo hubeljski vodovod oskrbo-
 val z najboljšo vodo, in prav
 imajo danes in v prihodnje
 tudi!
 Tisto poročilo o vipavskih
 vodoljubih je tedaj le časni-
 karska raca, ali pa je zopet
 tiskarski škrat — da bi ga zlo-
 mek! — imel svoje kremplje
 vmes.
Slaba reklama.
 »Slavnemu občinstvu vjud-
 no naznanjam, da sem prevzel
 na svoj račun znano gostino
 »Pri božji kapljici«, kamor že
 od nekdanj naši Tolminci, Bri-
 ci in Vipavci kaj radi priha-

jajo. Za obilen obisk se pripo-
 roča JANEZ ČEPINC, gostil-
 ničar.«
 S trditvijo, da naši rodolju-
 bi z dežele radi prihajajo v go-
 stilno, naj si bo tudi ona »Pri
 božji kapljici«, gospod Janez
 Čepinc ne bo privabil gostov.
 Ako je vince res »božja kap-
 ljica«, potem zapojejo gostje
 kakšno veselo in okroglo, ce
 tudi malo hripavo; trditi pa,
 da naši Briči, Tolminci in Vin-
 ci »že od nekdanj radi prihaja-
 jo«, je po domače povedano
 žaljivo.
NOVI MURILLO.
 Prva gospa: »Ali ste že sli-
 šali, da je naša mestna uprava
 kupila novega Murilla?« (Mu-
 rillo; glasovit španski slikar,

porojen v Sevilli l. 1617, umrl
 1682)
 Druga gospa: »Ah, veste gos-
 spa soseda, pretekli teden smo
 imeli perilo, pa nisem imela
 časa, da bi si ogledala novo
 menažerijo...«
**NEPRIČAKOVAN
 ODGOVOR.**
 Ko je šel star profesor glas-
 be mimo hiše, v kateri je sta-
 noval slaven komponist in ki
 je nosila njegovo spominsko
 ploščo, je rekel proti spre-
 ljevalcu:
 »Radoveden sem, kaj bodo
 napisali na hišo, v kateri sedaj
 stanujem, ko bom umrl.«
 Spremljevalec: »Tukaj se
 odda stanovanje.«

Pohujšanje v Fari Rojanski.

(V Cankarievem štilu.)

To je bilo v tistem času, ko je ignoranca postala velika in je hodila okoli z razkuštranimi lasmi, ter z rudečo rožo... Prišlo je nenadoma kot huda spomin. Od »voltage« pa do »Piščanceva« je zatrepotala fara rojanska v neizmerni luči in rodoljubi rojanski so se zbrali v zakajeni krčmi kraj potoka na posvetovanje...

Prišla je Jacinta ošabnost, spremljal jo je Peter domišljavost, lat in razbojnik... Lepa je bila Jacinta, skoro lepša od Petra... Tudi ona je imela rudečo rožo v laseh!... (Učitelj Šfiligoj primi vrv na koncu in drži jo, da se ti ne izmuzne...) Naselila se pa ni sta v kočo kraj vasi, temveč v srca, mažgane taranov. Prilika kakor je bila. Za plačilo sta spremljala na izprehode njih misli in besede in igrala sta se v njih očeh... Takrat je že postajalo hudo!

Po cesti pa je priromal v nesrečni kraj, ves raztrgan in bos, beruč Razum. Med revni mi sloji je bil imenovan tudi priprostost... Pa da bi prišel in da bi ostal: Srečna fara rojanska in z njo dobra beseda! Ampak prišel je z dnevom, odšel je z večerom. Ko se je Škure začel prepirati z botro in so zvezde užarele na nebu, ga ni bilo več v fari rojanski. In zgodilo se je, da so tercijalke zaplakale, do dna srca je segal njih plač. Škure in botra pa sta se jim zasmejala na široko in v obraz — a ni jih bilo sram!... Hudo je začelo postajati večje, ljudje Božji! Domišljavost in ošabnost sta ociganita gosta. Toliko zaželjenega, toliko pričakovanega. Še astronom je zaplakal sredi sanj!

Hudo je začelo postajati nezno! V dolgih nočeh, ko je plavalo pohujšanje rad uboga farno, liki velikemu črnemu pliču, astronom ni sanjal več... Premišljeval je in pri duši mu je postajalo težko, pred očmi so mu začele prihajati podobe iz življenja pod turnom... Videl je razglednico kateri so dajali vrednost ultimata. Videl je kuharico, ki je zahtevala od prodajalca krompir in pravila, da kupuje meso. Videl je društvo polno svetlih vzorov a pravili so jim »mularija«... — In zaplakal je divje, krčevito. — Videl je še deve, ki so lagale, kadar so ljubile... — Oči so mu postajale suhe, zasmejal se je hrbevo. Kančjel Mnogo jih je pač na vrvi, ampak kaj meni mar... — Truden kakor je bil, je zaspal.

To je ena mnogih zgodb brez konca iz doline Šent-Florijanske...

Pepi iz Rojana.

Iz Logaršč.

Sem lepa in sem zala, prekrasno sem dekle, da fanta imam rada, to Čuk na palci ve.

Sem roža — rdečili lic in tankih sem nožic, ognjenih sem oči, da lepših pač še ni.

Kdor če se poročiti, mora na Logaršče priti, kdor hoče me imeti, ta mora me objeti.

Če bo mi pa povsč, to je majhna reč, povem širokih ust: ga vzamem prvi past.

Bistro oko.

„Z našo novo kuharico tudi ne bo nič, se meni zdi.“

„Kako misliš to?“

„Tri knjige „Ljubavna in ženitovanjska pisma“ ima v svojem kovčegu. Če zna dobro kuhati, mislim, da ji ni potreba teke šarc.“

Vremski mladini.

Narava je vstala, cvetje dehti, le vremska mladina pokojno še spi.

Je Čukec obiskal že mnogo vasi za Vreme do danes sploh vedel še ni.

Bil daleč na poti po južni Evropi, zagledal je »fano« (zastavo) vrh Cave Auremiano.

Bi mislil, ti bralec, da Vreme res spi a od ljubezni in plesa se strastno vrtijo.

Za koristno in lepo spijo, pač spijo, a »snubuoči« in balarji se pogosto vrstijo.

»Snubuoči«, balarji in moda je reč, ki vremskim dekletom skrbi dela preveč.

Oj, vremska mladina, kvišku poglej! Koristno bodočnost pred sabo imej!!!

Čuk.

Op. »Snubuoči« — snuboki — izhaja od glagola snubiti.

KAVALIR.

»Dragi, ljubljeni Vladko! Jutri bom bržčas sama doma. Pridi, dragec, ob desetih! Za vsak slučaj Ti dam znamenje s tem, da vržem desetico na cestni tlak. Pridi, pridi!!!«

IZ NEKEGA FUTURISTIČNEGA ROMANA.

»Jasna noč!... Meseč prsi je v sobo... Obleži (?) na podu in zakriči: Ne morem, ne smem... nočem... Vidim kri... rdečo kri!... Odprite okno, da se ne zadušim!... Videl sem kri... pa sem kri!... Zadušim se! (Ubogi mesec, zdaj mi je jasno, zakaj si tako bled. Opomba staveca).

»Kaj delaš tu, Martin?« praša car.

»Veličanstvo, rad bi po svojo prošnjo za dopust podpora!«

»Pojdi z mano, jaz bom priporočal Tvojo prošnjo pri ministru!« reče car in z igralcem v sprejemno ministro.

»Knez, pripeljal sem Ekscelenci prosilca Martinov, Ti me moraš pomagati v govoru in kretnjah, kor to delaš na odru z gimni!«

»Veličanstvo«, se brani Martinov, »ne upam se, poleg nimam potrebne garderobe.«

»Igraj, kakor znaš, itane vse med nami!«

Martinov je moral ubiti na si je izorosl carjevo čast in sabljo. Naj bo poveda da je bil Martinov po dosti manjši od carja, tud lada mu je bila prevelika. Navzlic temu jo natakla glavo, izboči prsa, istopi nogo naprej, vtakne desno pod suktnjo kot je imel car vado pri razgovoru. In je posnemal njegov glas, začel:

»Ekscelenca, knez Vaske, kako ste kaj za lovdvornim igralcem Martinov?« — Nato je snel čodpasal sabljo, opomaskajoč glas ministrov in globoko priklonil: »Veličanstvo, zelo zadovoljen sem njim!« — Martinov ni zopet čelado in reče opojč zopet carjev glas: »Ekscelenca, ako ste zadovolji prosilcem, izplačajte mu t rubljev in dovolite mu t sečni dopust!« — Potet zopet z glasom intendant »Veličanstvo, to se naj zgodile«

Car se je od srca smeje rekel: »Knez, aku Van Martinov v mojem imenu kazal, da mu izplačate rubljev, dajte mu jih! Za jih, ker je velik umetnik!«

Martinov je se v poznatih rad pripovedoval, kako igral carja in intendant kako visok honorar je za ono kratko, dvojno ul

Dekleta pravljice.

Kaj polka je, valček, reko ti dekleta, za ples so prevneti, zlasti ples tango je krasen zares. Podgrške gosple, ki rdeče so v lice le tango čislajo, čez vse godrnjajo. Če so fantje odšli, so pa taki prišli, ti znajo lepo vam zaplesat iz nove. Zato pa dekletom ni nič dolgočasno, prej bilo lepo je, zdaj bolj je vam krasno.

Priznanje.

Za par let je hodil mladi gospod Cretinšek s takim obrazom po mestu in okolici kot je bil za zajterk očet, kot je bil lizal za kosilo kisele marmice, za večerjo pa obiral sene komarje. Vsakomur se je smilil, kdor ga je poznal. Matelj mu nasvetuje, naj gre zdravniku dr. Raku. "Kaj, dr. doktor, prosim mladi Cretinšek, pomagajte mi, kaj mi predelate?" - "Dr. Rak je vše bolnika, kima z glavo, traska po obilni pleši, prebija dolgo in mu naposled napiše 12 stekleničic zdravilnih kapljic, ki jih je dr. Rak mu kuhaj in varil. - Za osem mesecev srečata bolnik in zdravnik v kavarni. Gospod Cretinšek se je pomladil za celo sto let, zdrav in krepak je bil kot nekdanj. - "Doktor, dr. doktor, reče nekdanji bolnik, kako naj se Vam zahvalim! Vaše kapljice so v moji čudožno zdravilo!" - "Rak so kar poti samega je bil, zadoščenja in podobnih občutkov. "Koliko stekleničic pa ste popili, gospod Cretinšek?" - "Jaz???" se smeje "bolnik". - "Moj mlajši je začel s prvo, v treh mesecih je zdihnil svojo blago uho, jaz pa sem njegov edini edel!"

Botri!

Botre!

Molivenike za
birmance
dobite

v lepi opremi

V Narodni Knjižarni

v Gorici

Via Carducci N. 7.

Navihanka.

Navihano ženo ima Lovre, kar mu vse naredi. Navihana je zviha in njega naviknega krivca stoni. Navihatah klepeče, opravlja, lemov se ji nič ne mudi, le to je prav nič ne skrbi; navihane opraviči mu hitro, le polna zares je vseh muh, le Lovre veruje, odjenja. Navihana mu je suhi kruh. Navihana pa to se prav večkrat, da revež po trikrat na dan,

koruzni le kruhek premleva čez dan in ko dan je končan. A voljno vse če potrpeti, ob kruhu in vodi živi. le ženki da ljubljeni ustrože, vse kar mu veleva, stori. A končno tako le je sklenil: Proketo življenje je to, mi žena ne kuha, ne pere, ne šiva me, to ne bo šlo! Na laktih, kolenih obleka, začela se trgati je. huklika, pa strajca na meni je že od poročenega dne. Ko enkrat bi vsaj zrogovilil, pomagalo morda kaj bo; a vruga, zlobnejša postala je, da se kesam res zelo. Je prej klepetala po dnevu od bajte do bajte povsod, zdaj pozno zvečer se mi vrača šment, vadi naj vrag le odkod? Sem tuhtal, premišljal kaj storil.

bi, da za oba bi b'lo prav; zaprl sem vežna ji vrata, ostane naj zunaj bav, bav, lih, to sem pa slabo odpravil, od takrat sem norec postal, vsa vas so odtelej mi zdej sineje ne vem sam, kam bi se dejal. Res skoro sam nase bi dvomil, da norec sem, pravijo ljudje, če sem, me je žena znorela, preudarilo vrsto, zdaj tu. Ob uri se pozni mi vrne, odpreti jaz nočem ji vrat, huduje se, vpije, razsaja, prav kot bi obsedel jo škrat. Čez glavo se hrzo pogrnem, v postelji se tiho smejim, in bolj ko razgraja, vpije, tembolj se iz srca veselim! Le čakaj, ti plantana baba, do zdaj si pestila me ti, odslej pa začel bom jaz tbe, boš vidla, kako se živi! A šmentani vrag, da prezgodaj pod kocem sem se veselil; ko zunaj ropot ves potihme, takoj sem si glavo odkril. Začujem, kak milo vzdihuje, obupno zagarja se v zid, da jel sem od groze in straha, v resnici pot kurji potit. O ljubi moj Lovre! me kliče, zakaj mi ne greš še odpret, saj vendar sem jaz tvoja žena, pustiš li pred vratmi mi umret. In če ne odpreš mi, boš pomnil ker skočim ti tu v vodnjak; a kriv boš le ti veš gotovo, da rekel ti boš to vsak. Al' hočeš, al' nočeš - ti sledi! in pljusk, že štrbunkne v vodnjak.

Jaz naglo iz postelje planem, kar v strajci pospešim korak; ves splašen sem že pri vodnjaku,

zavpijem: Jojmeni, ojoj, pomagajte mi ljudje božji, brž lestvo in vrvi takoj! Še huje sem tuhtil in klical: Oh pridite brž na pomoč, skočila mi žena je v vodo, oh, strašna, nesrečna ta noč! Koj bili vaščani so zbrani,

prinesli so lestvo in drog, iskali so skrbno, a Lovre je mešal po vodi okrog: Oh rešite ženko mi ljubo, saj šla je že na dno vode. In brodil je z drogom po vodi, ter točil prebridke solze. Navihana ženka iz postelje začela je vpiti na glas: Pomagajte, dragi sosodje, možu se že meša ta čas! Sosodje so res ostremeli, dvomno vsi zrlji so vani, dejali so: Res, to je norec, in planili že so vsi nanj; od hlače so si vzeli pasove, mu zvezali že so roke, ko branil se je le močneje, mu zvezajo pa še noge. Kam beba naj zdej bi peljal vseppek pogovarjajo se, jih Lovre je komaj preprosil, da žena pač vara nas vse. Debela je manjkala skala, ki b'la krog vodnjaka za zid, to vrgla v dno vode je baba, ter šla se za vogel je skrit; je hušknila medtem v hišo, ko mešali vsi so vodo; res dobro je to izpeljala, navihanki kdo kos naj bo? In Lovre nesrečni zdaj toži: Sem morda res norec postal? Seveda, že takrat mogoče, ko tako sem ženo si zbral. Kdor s štorom se martra je revež, se revež še večji mi zdi, pretkana, prefriganka kogar na finance svoje vlovi.

NOVA MODA UZROK PREPIRA.

V Mariboru sta se pretečeni leden sprla dva zakonska zato, ker mož in hotel kupiti svoji ženi novoga klobuka, kterege je ona hotela imeti ipo vsej sili. Mož je odgovoril, da jej bo kuolil rajše en lonec. Ker je bolj trepežen in ima ravno isto obliko, kakor novomodni klobuki.

ER UND SIE MACHEN EINE RUTSCHPARTIE

je rekla neka gospa Neža B. svoji prijateljici, ktera jo je vprašala, kako se počutita neki gospod J. B. in njegova ljubica K. M. Radi teh besed je bila Nežica obsojena 14. t. m. pri okrožnem sodišču v Mariboru na 200 dinarjev denarne globe oztroma na 4 dni zopora.

RADI PREVELIKE LJUBEZNI OBDOJENA.

V četrtek 14. t. m. sta bila gospod T. M. in gospa E. K. pri okrožnem sodišču v Mariboru obsojena in sicer on na 14 dni, ona pa na 8 dni zopora, ker nista ljubila svojega bližnjega kakor samega sebe, temveč ker je on ljubil njo kot sebe, ona pa tudi njega bolj kakor sebe.

STANOVANJSKA BEDA V MARIBORU IN NAGAJIVCI

V Mariboru je v četrtek 14. t. m. posestnik in mesar Ivan R. vrgetri stranke na cesto, ker je zvedel, da je stanovanjski zakon sprejet. Ne samo stranke, temveč tudi njihovo pohištvo je ostalo več dni na cesti. Gospodar, ki je zaprl svojo prazno hišo, se je smejal, široke ribal in je ostal še nadalje v svojem dosedanjem stanovanju, čeravno je in stanovanje stanovanjski urad nakazal strankam, ktere ie gospodar-mislil vreči vun.

Sploh je pa tudi žalostno, da v Mariboru kaiti več rodnih klobukov in 9 do 10 glavami v majni sobici, ali celo v kleti, ali pa v dvorani, ali v veži, in so že leti tu leta, medtem ko so ljudje, to je posestniki - seveda premožne gospe, posedujejo po 4, 5 do 7 sob., a se za to ne morejo niti be ne brigati. Seveda, ker same posedujejo lepa stanovanja. Prisel bo na "Cuk" v Mariboru in si bo vse dobro ogledal, in določil je, da se bo potem vse preokrenilo. Na vsaki način je pa velika krivota, da premožen človek in vstopiva stariša stro-mašnih ljudi, letadel in se sam pakala.

ZAKAJ ŽELI AVSTRIJA DOBITI MARIBOR ZASE?

Avstriji diši Maribor, ker tu je največ vina in piva; pa tudi drugih poljskih pridelkov. Sem prihaja tudi več Spharjev na sejni kakor v vsakem drugem mestu v Jugoslaviji ali v Avstriji. Pa tudi dosti brbkli neznih in močnih deklit je tu; katerih druga mesta nimajo.

FARBAJO SAMI SEBI PA TUDI DRUGE.

Ko se je po Mariboru raztresla nesrečna in neverjetna govorica, da so nekte nekega moškora lentali za to, ker je imel radeče lase, so nekte moški in nekte ženske sklenili kupiti si barvo za lase, da si farbajo sami svoje lase in da farbajo tudi tiste, ki bi jih hoteli sluhajno lentati. Zadeje dni so pridali v Mariboru in v okolici več flake-barve za lase.

Dober človek.

Pavel ima slabo navado, da svojemu krojaču nikoli ne plača računov. Navzlic temu si zopet naroči novo obleko. Krojač mu reče: »Moram Vas opozoriti, da se je voljeno hlago podražilo in da Vam rudi tega moram računati za obleko 700 lir. - »To ni mo- »stno!« reče Pavel, »to je pre- »trajno!« reče krojač. »Krojač- »nju se vendar pogodite in kro- »jač obljubi novo obleko. - Pavlov prijatelj, ki je bil nav- »zoč, praša na poti v kavarno: »Čemu si se tako dolgo poga- »jal s krojačem sprico dejstva, »da mu tudi te obleke ne mi- »sliš plačati?« - »Čemu? Ven- »dar radi tega, da no povečam »izgube tega dobrega člove- »ka!«

PREPOZNO.

Gost: »Prav žal mi je, da ni- »sem že pred tednom tukaj »jedel.«

Natakar: »Veseli me, da ste »takoj zadovoljni.«

Gost: »Mislim namreč za- »radi ribe, ki ste mi jo prinesli »in ki bi bila pred tednom še »sveža.«

LEPI LASJE.

A.: »Poglejte, kako ima go- »spodična Lena lepe lase.«

B.: »Pe'ima pa po očetu.«

A.: »Kako morete reči to, »saj je oče vendar plešast.«

B.: »Seveda je, ampak je »brivec.«

Pravijo.

Pravijo, da je v soboto 16. t. m. grof D. napovedal svoje predavanje v dvorani restavracije »Maribor«. Čuk se je že eno uro pred napovedanjem vsedel nad ogledalo in je čakal na zanimivo predavanje. Prešla je ena ura, prešla je druga, toda ni enega ni bilo videti. — G. D. je samo pri vratih pokukal in je odšel. Čuku je postalo dolgčas, samemu, zato se je zjezil in odfrčal.

Pravijo, da je v Mariboru in v okolici več tisoč zakoncev, ki bi se radi ločili drug od drugega. To bo brzkone zaradi tega, ker se bliža poletje. Po zimi bodo pa zopet prišli skupaj, da si pihirajo drva.

Pravijo, da v neki gostilni v Mariboru natakarice zato ne čistijo dobro nožev in vilic, ker se vedno ozirajo na v gostilni sedeče fantje.

Pravijo, da je državni pravdnik v Gorici hotel naprtiti »Čuku« 2 meseca »kehe« in mu olahčati že tako suhi »arzet« za 1000 lir. Ker pa je sodni dvor spoznal, da »Čuk« ne mara sedeti, je sklenil zaenkrat naj »stralingo« plača in sicer polovico manj kot jo je zahteval strogi državni pravdnik.

Pravijo, da so v sodni dvorani na obravnavi proti »Čuku« trdili, da lažkim listom je dovoljeno pisati marsikaj, kar mora biti slovenskim listom zabranjeno. Uradni zagovornik »Čuka« odvetnik Vjenci je temu oporekal ter rekel: Italija je Rim, Italija je Gorica. Kar je dovoljeno pisati italijanskim listom, to mora biti dovoljeno tudi slovenskim. Sicer pa pozrejte, o gospode sodniki, druge italijanske liste humoriste, tako n. pr.: »Pasquino«, »Beco giallo«, »Travaso«, »Coda del Diavolo«, kaj vse si dovolijo karikirati, a za vse te objave niso bili tirani pred sodiščem. A vse dokazovanje odvetnika je bilo zaman.

Pravijo, da boj med »Čukom« in državnim pravdnikom je trajal nad 1 uro. — Pričkanja in dokazovanja je bilo na mernike. Državni pravdnik je bil mnenja: »V luknjo s Čukom«. Odvetnik pa: »Čuka ne! V luknjo! Čuk je mlačna ozenkrat, ni obveščala ne državnega pravdnika in ne odvetnikova, kajti sodniki so šli po sredi ter rekli: Čuk ne bo šel v »škelo«, a tudi kar tako jo ne »posušiz«. Čuk plačaj globo 500 lir. — Na ta način nista bila ne »Čuk« in ne državni pravdnik zadovoljna.

Pravijo, da bo na progi Ljubljana-Maribor odvezeta trem gostilničarjem kolodvorska restavracija, ker svojim gostom »predobro« strežejo.

Pravijo, da ne le v Celju, temveč tudi v Mariboru se nahaja neki prvi hotel, v katerem so sobne stene tako tanjke, da lahko uganete, kaj v bližnji sobi mislijo.

Pravijo, da so ženske tembolj sitne in nagajive, čim bolj se bližajo poletje.

Pravijo, da prihajajo gotove ženske iz Gradca ali pa iz Zagreba samo zato v Maribor, da se pokažejo, da še živé.

Pravijo, da so po zagrebških gostilnah in kavarnah odpravili napitnino zato, da so gostilničarji imeli vzrok povišati ceno pijači in jedi za 10 od sto. V Mariboru pa se protivi jo temu nekateri natakarji in nekatere natakarice, kakor tudi listi gostije, katerim je najljubše če čajo napitnino.

Pravijo, da v Jugoslaviji gre sedaj vsaka stranka svojo pravo pot in da vsaka gleda na to, da se oddalji kolikor mogoče od druge.

Pravijo, da v Prekmurju ne bodo dovolili krasti, ropati, požigati in ubijati tudi onim ne, kateri bodo oblečeni kot žandarji in se bodo izdajali za žandarje — samo da bi ljudi furbali.

Pravijo, da je vozna cesta iz St. Lenarta v Maribor najslabša cesta v Jugoslaviji, ker po tej cesti vozijo večidel težki avtomobili in ker je poslal gradbeni ravnačelj v Ljubljani 4 milijone, kateri so bili namenjeni za popravo cest, nazaj v Belgrad z oombom, da je to preostanek iz prejšnjega leta, čeravno delavci niso bili ločno izplačani in čeravno je vlada dala denar za popravo cest.

Pravijo, da Avstrija hoče imeti Južno Tirolsko pa tudi vse do Maribora nazaj, da more postati samostojna in da se more bolje razvijati. Podpira jo pa največ Šidmark, ki je že sedaj na mejah ustanovila nemške šole, da nadaljuje svoj »Drang nach dem Osten«.

Pravijo, da v Jugoslaviji nihče ne dobi potnega lista, kateri mežika preveč z Avstrijo.

Pravijo, da v Jugoslaviji toliko časa ne bo miru, dokler Hrvati in Srbi ne bodo na isti stopnji kakor so Slovenci.

Pravijo, da je neki gostilničar (Hrvat) v Mariboru rekel nekoga dne svojemu slugi (Slovincu): »Hajite a pivaru i donesite mi mraza.« Sluga mu je odgovoril: »Zakaj mraza, saj vendar dežuje.« Gostilničar je mislil napreč, da naj mu prinese ledu ne na mraza.

Pravijo na Dolgem Bregu, da se neka punčka zelo jezi na fante, ker so svolega črnosrajčkarja zalovili.

Pravijo pupe iz Dolnjegag konca da bodo izkopali »šicen graben« in bodo Čuka čakale; kanone in »mašingvere« so že pripravile, bo gotovo kaka reč. Gor. Cerovec se boji, da bi kaj kaj ne priletelo.

Pravijo, Studeno. Vj v vašem dopisu sveto zagotavljate, da ni v dopisu nič žaljivega. Izvedeli pa smo, da spretno napadate osebe, ki bi jih ne smeli napadati in stem valite tudi krivdo na nas. O, Andrej, Andrej, če si pošten, zdaj povej, če imaš ti prav. Kdor skriva pravi namen, se tudi Čuku ne prikupi.

Zastopniki iščejo se povodi takoj Mesečni honorar 1500 brez kavicje. Societä Lirpina, Montezarchio.

Motocikel

lahak, prvovrsten je na prodaj.

Več se izve v »Narodni knjigarni« v Gorici.

POPOLNOMA VARNO VALOŽEN DENAR V JUGOSLAVIJI

Ljubljanska posojilnica

R. K. S. O. S.

v novopreurejenih prostorih

v Ljubljani

Mestni trg. šte. 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 5%

ter jih izplačuje takoj brez odpočet in brez odbitka. Večje hranilne vloge z odpovednim rokom. Obrestuje tudi višje po dogovoru

Pravijo, da je na Banšicah pri Ravnem neka priletna punca, ki se zelo visoko drži, ker bi rada kakšnega fanta zapeljala, a ga ne more. Če bi hotela fanta dobiti, se bo morala do tal prikloniti in poleg tega še drugo pamet dobiti.

Pravijo v Zarečici, da misli Tominjski lovec zamenjati psa oz. ga dati šintarju, ker je že dvakrat list-

co obstrelil pa mu vsakokrat pred par dnevi oz. v nedeljo re pa se je tako razjezil, ker ni čez dan na sled, se je kar sam vvil v luknjo. Pa v svoji nervoznosti se je tako pomotil, da je zalozil gnezdo starih jazbecov. Le s lahkim petam se ima zalivaliti, je odnesel še precej zdravo Čuk z oreha pa vse vidi.

ZANIMA VSE!

Ob priliki konca sezona nadaljuje v manufakturni trgovini

„AL RIBASSO“ v Gosposki ulici št. 5 - Gorica

IZREDNA PRODAJA

vsega blaga 30% do 50% popustom na nakupnih cenah. Blago za moške in ženske obleke — Svila — Bombaževine — Perilo — Blago za mobilijo — Pogrinjal — Zavese itd. itd. Ne zamenjajte trgovine s vsakdanimi likvidacijami. Obiščite trgovino in primerjajte blago in cene z blagom in s cenami v drugih trgovinah.

Dobro jutro, Pepi! Kam pa? Uro grem kupiti k stari znan domači tvrdki

J. ŠULIGOJ

v Gorici, v Gosposki ulici št. 19.

Vsi gredo k J. Šuligoju, ker ima najboljše ure in pa po ceni. Jaz sem tam kupil uro že pred 25. leti, in še vedno gre natančno brez da bi jo bil dal kedaj popraviti. Zdravo! Pa ne pozabi kje je ...

Gosposka ulica - Via Carducci št. 19.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi »Trgovski dom«

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:		Din.
Din. 50.000.000	LJUBLJANA	10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

vijo v Zarečici, da je ena no-
sta punčka tako ponižna, da gre
naneki. Če jo Čuk udobi, se ji
poznali samo zoble, ji še ce-
ne oči. Zatorej deklica, pa-
kajši jezček, pa se ne potikaj
v kotiček!
vilo istotam, da je bila na ple-
ker takšna povodenj, da je
skim mljaricam po večini
ne poškodovalo, nekaterim ce-
neslo. Veliko Bukovska dekleta
doželjno posmehujejo, ob enem

hvalijo Boga, ker niso mogle dobiti
prenočišča.
Pravijo, da so bila iz Malegag Do-
la pri Komnu frajše zelo žalostne v
Tomazevici na prvo nedeljo maja pri
javnem plesu, ker so morale ostajati
daleč od plešišča, pa nobeden fant
se jih ni usmilil, da bi jih peljal
plesat, zato so kmalu žalostne odšle
domov.
Pravijo v Zarečici, da ga ni tako
sposobnega oz. porabnega pri plesu,
kakor je neki Terek. Se zna inentno

zavrteti s Prkovko, zna napraviti
prostor za ples in na plesu, kadar
z Buškinko pleše Tudi za koš nositi
mima para, čeravno je mlad šele
79 let star.

RES JE.

A: »Ali je res, da ste go-
podnji rekli, da sem vsiljiv.«
B: »Nisem rekel res pa
le«.

RESNICNO.

Sodnik: »Vi ste bili pa že
kaznovani, ali ne?«
Zatoženec: »Tako dobro se
ne spominjam, vsaj zadnjih
deset let nisem bil.«
Sodnik: »Ali je res?«
Zatoženec: »Čisto gotovo,
gospod sodnik. Zadnjih deset
let sem bil v ječi.«

Via Savorgnana, 5 VIDEM (Udine)
vogal ulice Cavour.

PO NIZKIH CENAH
(al ribasso)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

iz glavne zaloge v Milanu nam je dospelo v teh dneh 150 zabojev vsakovrstnega
blaga za sedanjo sezono. Zato opozarjamo naše cenj. odjemalce da s pondelj-
kom dne 25. maja pričnemo z veliko prodajo poletnega blaga, po zelo nizkih
cenah. Navajamo nekaj blaga in cen:

Obrobljene rutice	L. 0.75	Majice	4.50
Servjete za čaj	„ 0.95	Blago dvojno tkano, meter	4.90
Bele rutice z ažurom	„ 1.25	Obposteljne preproge, reklam	5.50
Povojčki za deteta meter	„ 1.30	Preproge iz jute, meter	5.50
Moške barvane nogavice	„ 1.75	Angleški batist 80 cm, meter	5.90
Krpice iz gobastega blaga	„ 1.75	Svilene ženske nogavice	6.50
Brisače, reklam 45 x 90	„ 1.90	Neapeljski prti	7.90
Robljene brisače	„ 2.20	Ženske srajce z ažurom	9.90
Platnene krpice	„ 2.30	Ženska spodnja krila, vezena	9.90
Servjeti 60 x 60	„ 2.50	Žamet za lovske obleke, meter	10.90
Prozorne ženske nogavice	„ 2.50	Kombinacija, vezena	12.90
Švicarsko vezenje, meter	„ 2.20	Moške srajce iz zefirja z ovratnikom	15.90
Gobaste brisače	„ 2.75	Rjuhe z ažurom za 1 posteljo	29.90
Nogavice z dvojnato peto, prvovrstne	„ 2.75	Posteljno pregrinjalo, dvojno tka-	
Platno Madapolam 80 cm., meter	„ 2.90	no 200 x 200	33.90
Oxford za srajce, meter	„ 2.95	Rjuhe vezene za 2 postelji	49.90
Naramnice dvojnate, elastične	„ 3.50	Zimnice iz prave zime prva kvali-	
Moderčki vezeni	„ 3.50	teta 14 kg.	55.
Blago, Pelle uovo, meter	„ 3.90	Prešite odeje barvane, za 1 posteljo	59.
Platno „Madonna“ meter	„ 3.90		

OPOMBA: Kdor kupi celo pečo platna (36 metrov) dobi poseben popust na stalnih cenah.

Na debelo in na drobno.
STALNE CENE.

Razprodajalcem poseben popust - Stalna razstava z zaznamovanimi cenami.

DVA GRDA ČLOVEKA.

A.: »Ravnokar sem naletel na nekoga, ki je rekel, da sem vam čisto podoben«.

B.: »Ali mi morete povedati, kdo je, da bi ga oklofutal«.

A.: »Ni potrebno; to sem že sam opravil«.

ZAKAJ HODITA V GLEDISCE.

A.: »Gospod X. in njegova pospa vedno hodita v gledišče«.

B.: »Tvoja zap. Ker pospa

hodi gledat, kaj imajo ženske na sebi in kako so oblečene, gospod pa, kaj nimajo na sebi«.

Kdor želi prilstnega tropinovca

naj se obrne na tvrdko

VODOPIVEC & KRALJ

v Potoku - Dornberg

Cena zmerna Postrežba točna - Blago prapravno - kupuje dobre in dravez tropine po največji ceni.

Dober dan Lojze! Kam pa greš kupit zlato za birmo? Grem k našemu zlatarju

WATT ALOJZIJU,

zapriseženemu sodnemu izvedencu

v Gorici, Raštelj št. 22, v Gorici

Vsi radi kupijo pri njem, ker ima dobro blago in po ceni ni daje tudi z 2 letno garancijo.

Velika zaloga manufakture Ruggero Venuti

Gorica - Gorso G. Verdi 19 - Tel. št. 95.

Velika zaloga domačega in češkega volnepega blaga. — Svile, bombaževine vseh vrst. — Perila za opremo nevest in za domačo rabo. — Volna, žima in perje. — Volnene preproge in L'noleum.

Velika zaloga svile.

Posebnost: blago za moške srajce. Blago najbolje. Cene nizke.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost ti pravi sreči vodi! Zapomni si, ne vsta, to resnico, in preden sežeš ženinu v desnico, previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modni predaja za deželo, za Gorico pri semenišču v hiši z desetico trgovcev **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati, in tebe, žena, ženin, fant, deklina, trgovec ti kupuješ mnogo hkrati

cefirja, oksforda in etamina! „Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poteče in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakture, perilo, izdelane obleke po cenah brez konkurence krpite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello

Domače žganje	Lir 10,50—11,50 liter
Rum Jamaica 50%	12,50 litronske steklenice
Jajčna Krema marsala	12,50
Cognac	10,50 2/3
Jajčni cognac	15,50
Malega vino	10,—
Čipro	8,—
Pisilo	6,50
Chianti	4,—, 4,25, 5,50 steklenica-nevračanje

Marsala, vermoul, asli spumante, spumante moškati. Najfinjši likerji, Fernet, Biller, Sirupi.

Žganjarna Trg Sv. Antona št. 7 — Gorica.

Pozor! Perilo za neveste Corso Giuseppe Verdi 1

Skladišče tkanin.

Volneno blago Bombaževine

Tkanine

Odeje

Tilž (dvojnitič)

Volneno blago za moške imin

in ženske

Perilo za neveste! Pozor! Podružnica: Via Carducci

Izdelano perilo za moške in ženske

laneno platno in bombažas

Popolne bale Preproge iz baržuna in linoleja

ARTURO DE ROS
GORICA

Telefon: št. v. 21